

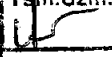
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun 107. Maddesinin 5. fıkrasında değişiklik Yapılmasına dair kanun teklifimiz gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Ayla AKAT ATA
Batman Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	İnsan Haklarını İnceleme Sağlık, Aile, Gelişim ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	06 Mayıs 2013		E. No: 2/1499	
Yan. Uzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gn. Sek.
				
TBMM Başkanı				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LIĞI
26 Nisan 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
26 Nisan 2013
No : 205151

GEREKÇE

Türkiye her ne kadar önemli bir genç nüfus potansiyelini içinde barındırsa da, ülkede yaşlı nüfusun, genel nüfusa oranının önemli ölçüde artmaya başladığı da gerçektir. Bu bağlamda, yaşlı nüfusun sosyal hakları ve bu hakların getirdiği uygulamalar, Türkiye’de sosyal hakların geleceğine dair mevcut tartışma konularından birisini oluşturmaktadır. Yaşlı nüfusundaki belirgin artışın; sağlık- bakım hizmetleri, sosyal güvenlik programları ve yaşlılara maddi/manevi destek sağlayan aile gibi sosyal kurumlar ve sosyal bakım yükümlülüğü altına girmiş aileler üzerinde yoğun baskılar oluşturması beklenmektedir.

İnsan haklarının gerektirdiklerini, herkes gibi mahkûmlar için de uygulamak ve onları insan onurunu zedeleyen bir duruma düşürmemek insanların yanı sıra hukuksal temel düzenlemelerin de konusudur ve sorumluluğundadır. Yine devletin yani insansal-hukuksal kurumun en temel varlık nedeninin, yurttaşlarının insan haklarını kendileri talep etmeden korumak olduğu görülmelidir ve bu tanımlama devlet olma bilincinin bir gereği olmalıdır.

Anayasanın 61. maddesine göre; “Yaşlılar, Devletçe korunur. Yaşlılara Devlet yardımı ve sağlanacak diğer haklar ve kolaylıklar kanunla düzenlenir.” Anayasa’da yer alan bu maddenin gerçekçiliği yaşlı insanların sosyal haklarına kavuşturulması ve yaşlarının gerektirdiği bazı farklılıklara uygun bir hayata sahip olmaları ile ölçülebilir.

Yine İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, madde 25,1’e göre; “Herkesin kendisinin ve ailesinin sağlık ve refahı için beslenme, giyinme, konut ve tıbbî bakım hakkı vardır. Herkes işsizlik, hastalık, sakatlık, dulluk, yaşlılık ve kendi iradesi dışındaki koşullardan doğan geçim sıkıntısı durumunda güvenlik hakkına sahiptir.”

Dünya Tabipler Birliği Hasta Hakları Bildirgesi (1981)’ne göre ; “Her hastanın onurlu bir şekilde ölmeye hakkı” olduğu belirtilmektedir.

Avrupa’da Hasta Haklarının Geliştirilmesi Bildirgesi (Amsterdam, 1994)’nde de aynı talep şu şekilde dile getirilmektedir:

“Hastalar yaşamlarının son döneminde insanca bakılıp, onurlu bir şekilde ölme hakkına sahiptirler”.

Belirli bir yaşı ikmal etmiş hükümlülerin yaş ilerlemesine bağlı olarak maruz kalabilecekleri hastalık, günlük yaşamı başkasının yardımı olmaksızın idame ettirememesi gibi sorunlarla karşı karşıya oldukları su götürmez bir gerçektir. Kuşkusuz Türkiye’de cezaevinde bulunan ve yaş ilerlemiş yüzlerce mahkum bulunmaktadır. Şu anda Batman M tipi cezaevinde yatmakta olan Elfo Ürper 79 yaşında Şırnak’lı bir hükümlüdür. 8 yıl önce 18 yıllık hapis cezasına çarptırılmıştır ve o zamandan beri cezaevinde tutulmaktadır. Elfo Ürper ilerlemiş yaşına rağmen, cezasının tamamlanması için cezaevinde 7 yıl daha kalacaktır. Özcesi, ortalama insan yaşamının 75 olduğu Türkiye’de Elfo Ürper 86 yaşına kadar cezaevinde tutulacaktır. Bu durumda Evrensel İnsan Hakları Hukuku açısından değerlendirdiğimizde “Yaşam Hakkı”nın ihlal edildiği dahi söylenebilecektir.

Yaşa bağlı sorunların cezaevinin olumsuz koşulları karşısında daha da artabileceği ve yaşlanmış kişilerin hâlihazırda cezalarının büyük bir kısmını da çekmiş oldukları düşünüldüğünde 55 yaşını aşmış kişilerin cezaevinde kaldıkları her günün 2 gün sayılması, 65 yaşını aşmış kişilerin cezaevinde kaldıkları her günün 3 gün sayılması, 75 yaşını aşmış kişilerin cezaevinde kaldıkları her günün 4 gün sayılması ve 85 yaşını aşmış kişilerin cezaevinde kaldıkları her günün 5 gün sayılması ile ilgili olan böylesi bir düzenleme yerinde olacaktır. Aksi halde yaş ilerlemiş kişilerin cezaevlerinde yaş faktörü dikkate alınmaksızın tutulmaları cezanın amacını aşan ve hak ihlali yaratan bir durum olarak kalacaktır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde-1: Yapılan değişiklik ile cezaevlerinde bulunan kişilerin cezaevinde tutulma sürelerine yönelik, yaş faktörü dikkate alınarak, düzenleme yapılması ve bu yolla yaşam dönemlerinin insan hayatı üzerinde yarattığı farklılıkların cezaevi koşullarından daha az zarar görmesi amaçlanmıştır.

Madde-2: Kanunun yürürlük tarihini belirtmektedir.

Madde-3: Kanunun uygulanmasına dair hükümdür.

**CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

Madde-1: 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun 107 nci maddesinin beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ (5) Koşullu salıverilme süresinin hesaplanmasında, hükümlünün on beş yaşını dolduruncaya kadar infaz kurumunda geçirdiği bir gün, iki gün olarak; hükümlünün elli beş yaşını doldurmuş olması halinde infaz kurumunda geçirdiği bir gün, iki gün olarak; altmış beş yaşını doldurmuş olması halinde infaz kurumunda geçirdiği bir gün, üç gün olarak; yetmiş beş yaşını doldurmuş olması halinde infaz kurumunda geçirdiği bir gün, dört gün olarak; seksen beş yaşını doldurmuş olması halinde infaz kurumunda geçirdiği bir gün, beş gün olarak dikkate alınır.”

Madde-2: Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde-3: Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.